

विधिअदृष्टं पुण्यपापंतत्फलं यांति प्राप्नुवन्ति एकस्मिन्नपिकल्पे असकृदारोहावरोहौ वर्ततेऽतः संसारभीरुणा तत्त्वज्ञानमेवाश्रयणीयमिति भावः ॥ ५३ ॥ एवं सपरिकरां ब्रह्मविद्यामुक्त्वा तद्वतो दृष्टिमाह स इति स ब्रह्मवित् यावत्सशेषभुक् शेषप्रारब्धकर्म तत्परित्यज्य भुंक्ते इति शेषभुक् अस्ति तावत्तदंगेषु तत्स्वरूपे एव प्रजाः सर्वाः तेशु क्लेदे व्यौपरापरविद्ये च वर्तत इति शेषः ब्रह्मविदो विशुद्धकैवल्यावधिकृतस्त्रंजगदस्ति अनंतरं नास्तीत्यर्थः अत्र किं मानमत आह विशुद्धभावः योगसंशोधितचित्तो भूत्वा संयम्य धारणाध्यानसमाध्यात्मकं संयममनुष्ठाय एतत्परिदृश्यमानं विद्यदादिपंचेंद्रियरूपमित्येव विद्धीति शेषः तथा हि प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इतींद्रियेभ्यः साक्षात्परंपरया च देवानां लोकानां च सृष्टिः श्रूयते स्वमया येन्द्रजालवदुपपद्यते चैतत् जगतः प्रतिभासमात्रत्वमित्युपपादितमथस्तात् ॥ ५४ ॥ उपसंहरति शुद्धामिति शुद्धां निरवद्यां परमां गतिं शुद्धचिन्मात्रभावं शुद्धेन मनसा विचिन्वन् श्रवणमननध्यानाभ्यासैर्ज्ञातुमिच्छन् परैति द्वैतजालं परावृत्य एति प्राप्नोति ततो ब्रह्मसाक्षात्कारानंतरं अव्ययं स्थानं मोक्षं उपैति यामवत्प्राप्यत्वम

येतुच्युताः सिद्धलोकाक्रमेण तेषां गतिं यांति यथानुपूर्व्या ॥ जीवाः परेतद्वलतुल्यरूपाः स्वं स्वं विधिं यांति विपर्ययेण ॥ ५३ ॥ स यावदेवास्ति स शेषभुंक्ते प्रजाश्च देव्यौ च तथैव शुक्ले ॥ तावत्तदंगेषु विशुद्धभावः संयम्य पंचेंद्रियरूपमेतत् ॥ ५४ ॥ शुद्धां गतिं तां परमां परैति शुद्धेन नित्यं मनसा विचिन्वन् ॥ ततो व्ययं स्थानमुपैति ब्रह्मदुष्प्रापमभ्येति स शाश्वतं वै ॥ ५५ ॥ इत्येतदाख्यातमहीनसत्त्वनारायणस्येह बलं मया ते ॥ ५६ ॥ वृत्र उवाच एवं गते मे न विषादोऽस्ति कश्चित्सम्यक्पश्यामिव च स्तथैतत् ॥ श्रुत्वा तु ते वाचमहीनसत्त्वविकल्मषोऽस्म्यद्य तथा विपाप्मा ॥ ५७ ॥ प्रवृत्तमेतद्भगवन्महर्षे महाद्युतेश्चक्रमनंतवीर्यं ॥ विष्णोरनंतस्य सनातनंतस्थानं सर्गाय त्रसर्वं प्रवृत्ताः ॥ स वै महात्मा पुरुषोत्तमो वै तस्मिन् जगत्सर्वमिदं प्रतिष्ठितं ॥ ५८ ॥ भीष्म उवाच एवमुक्त्वा सकौंतेय वृत्रः प्राणानवासृजत् ॥ योजयित्वा तथात्मानं परं स्थानमवाप्तवान् ॥ ५९ ॥ युधिष्ठिर उवाच अयं स भगवान् देवः पितामह जनार्दनः ॥ स नत्कुमारो वृत्राय यत्तदाख्यातवान्पुरा ॥ ६० ॥

स्वित्यत आह ब्रह्म न हि त्रिविधपरिच्छेदशून्यस्य गगनस्येव प्राप्यत्वं संभवति अथापि दुष्प्राप्यं अविद्यादिमाव्यवधानात् शाश्वतं नित्यं प्राप्तमपि अभ्येतिकंठगतचामीकरवदित्यर्थः तथा च श्रुतयः ब्रह्मवाइदमप आसीत्तदात्मानमेवावेदं ब्रह्मास्मीति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येतितत्त्वमस्य यमात्मा ब्रह्मेत्यादयः सिद्धवद्ब्रह्मभावं जीवस्योपदिशन्ति ॥ ५५ ॥ हे अहीनसत्त्व ॥ ५६ ॥ एवं उक्तप्रकारेण गते जगतो मनोमात्रत्वे स्थिते सति वचःवचोर्थं ब्रह्मा द्वैतं विकल्मषो निरवद्यः विपाप्मा शोकमोहहीनः ॥ ५७ ॥ श्रुतं विष्णुमाहात्म्यमनुसंधत्ते प्रवृत्तमिति सार्धेन ॥ ५८ ॥ एवमिति इंद्रेण सह युध्यन् अंतकाले प्रवृत्तमेतदित्यादिसार्धं श्लोकेन विष्णुमनुसंधाय आत्मानं ब्रह्मणियोजयित्वा ॥ ५९ ॥ अयं स इति पुरोवर्तिनं कृष्णमंगुल्यानिर्दिशति श्रीकृष्ण एव सर्वशास्त्रप्रतिपाद्य इत्यर्थः ॥ ६० ॥